

tipus trivial *Buscatel* ni tampoc que no hi hagi hagut en tots ells (o en un avi comú de tots cinc) una base *Boscstel*, amb parcial eliminació dissimilatòria d'una de les *ss*.

En un altre nom, de terra llunyana, la repetició de la *s* està ben establida, i aquest ens interessa més pel fet de ser en país de net substrat mossàrab, com Eivissa. A l'Alpujarra, el municipi de *Busquistar*, d'un miler d'habitants entre Órgiva i Granada, és quasi el més alt de la vall que baixa del Mulhacén (uns 12 km al NE d'Órgiva), altres escriuen *Busquestar*; i Simonet, l'erudit lingüista pioner dels estudis mossàrabs (*Glos. Mozàr.*, 170), diu que fou primitivament *Bosquistar*, i que el nom li ve de les grans bosquíries dels vessants d'aquella serralada; però així no ens explica la segona *-s-* ni la terminació. Tanmateix és possible que la *-r* resulti d'una alteració morisca de *-l*, cf. el nom del poble de *Benipeixcar*, arran de Gandia, provinent de PINNA PASCUALIS, mola penyalosa coronada de pasturatges; cap detall fonètic no s'oposa, doncs, a veure en el nom alpujarreño un rigorós paral·lel del català, però que allí ha de remuntar-se fins al temps en què l'àrab encara no hi havia pres peu. *-KAS-* es canviava normalment en *käs* (< *-ques-* o *-quis-*) en boca dels moros granadins; i per a la *á* tònica, compareu *Castalla* i *Cazalla* de CASTELLA, *Moratalla* de MORATELLA.

Quina pot ser, però, la base etimològica de tots dos? El de dos pobles antics de l'alt Pallars, ens mostra que no ens ha de sobtar un compost format amb col·locació del mot *castell*, o CASTELLUM, en segon lloc. *Erill-Castell* la vetusta fortalesa dels nobles barons d'Erill (entre la vall de Boí i la del Flamicell); i *Cortscastell*, vell poblet, agregat a Montcortès, entre Gerri i Tremp: el fet de ser al bell mig de la comarqueta coneguda pel «Pla de Corts», ja mostra que aquí tenim el prolongament d'una combinació CORTIS CASTELLUM, el 'Castell de Cort', amb CO(H)ORS, o *-RTIS* en cas genitiu. La formació del *Boscstell* ripollès, selvatà, eivissenc i granadí pot ser paral·lela.

Quin el primer membre? 1) Com que CASTELLUM sembla haver penetrat com a manlleu, des de bastant antic, en les llengües germàniques (anglès *castle*, ags. *castel*, neerl. mj. i mod. *kasteel*, a.-al. mj. i b.-al. mj. *kastel*, al. *Kastell* molt estès en toponímia, i també en l'holandesa i escandinava), es podria suposar que amb el germ. comú BURG o en la forma BØRGS (grafiat *baúrgs*) del gòtic, es va formar una combinació genitiva BØRGIS KASTELL 'castell de la fortalesa', que, per normal via fonètica, s'havia de sincopar donant la forma catalana, l'andalusa i potser l'alvernesa. 2) En forma paral·lela a *Bellcastell* (cognom que ja consta en el segle XIV, a la *Crònica del Cerimoniós*), *Bellcasal* (ibid.), i els ben coneguts *Bellcaire*, *Belldeport*, *Bellsolà*, *Bellver*, etc. També per al nostre podríem suposar una base paral·lela però formada amb BONUS, que tal com BONUS HOMO passà a *Bonshom* (reduït a *Bosom*), aquí hi vagi haver reducció a *Boscstell*; cf. el nom del poble aragonès d'*Uncastillo* format amb el basc *on* = ll. BONUS. 3) En fi ad-